

॥ वैराग्य संदीपनी गोस्वामितुलसीदासकृत लिंटी ॥

.. Vairagya Sandipani by Gosvami Tulasidas ..

sanskritdocuments.org

August 20, 2017

.. Vairagya Sandipani by Gosvami Tulasidas ..

॥ वैराग्य संदीपनी गोस्वामितुलसीदासकृत हिंदी ॥

Sanskrit Document Information

Text title : hanumAnabAhuka

File name : hanumAnabAhuka.itx

Category :, tulasIdAsa

Location : doc_z_otherlang_hindi

Author : Tulasidas

Language : Hindi

Subject : hinduism/religion

Transliterated by : Ankur Nagpal ankurnagpal108 at gmail dot com

Proofread by : Ankur Nagpal ankurnagpal108 at gmail dot com

Description-comments : hanumAnabAhuka

Latest update : January 30, 2017

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

Site access : <http://sanskritdocuments.org>

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

August 20, 2017

sanskritdocuments.org

॥ वैराग्य संदीपनी गोस्वामितुलसीदासकृत छिंदी ॥

॥ अथ श्रीमद्गोस्वामीतुलसीदासकृत अनुमानबालुक ॥

छप्य

सिंधु तरन, सिथ-सोय उरन, रबि बाल बरन तनु ।

भुज बिसाल, मूरति कराल कालहु को काल जनु ॥

गहन-दहन-निरदहन लंक निःसंक, बंक-भुव ।

जातुधान-बलवान मान-मद-दवन पवनसुव ॥

कड तुलसीदास सेवत सुलभ सेवक छित सन्तत निकट ।

गुन गनत, नमत, सुभिरत जपत समन सकल-संकट-विकट ॥ १ ॥

स्वर्न-सैल-संकास कोटि-रवि तरुन तेज धन ।

उर विसाल भुज दण्ड याण्ड नभ-वज्रतन ॥

पिंग नयन, लुकुटी कराल रसना दसनानन ।

कपिस डेस करकस लंगूर, बल-दल-बल-भानन ॥

कड तुलसीदास बस जासु उर मारुतसुत मूरति विकट ।

संताप पाप तेहि पुरुष पछि सपनेहुँ नहि आवत निकट ॥ २ ॥

जूलना

पञ्चभुज-छःभुज भृगु भुज्य भट असुर सुर, सर्व सरि समर समरत्य सूरु ।

बांकुरो बीर बिरुहैत बिरुदावली, भेद बंटी बहत पैजपूरु ॥

जासु गुनगाथ रघुनाथ कड जासुबल, बिपुल जल भरित जग जलधि जूरु ।

दुवन दल दमन को कौन तुलसीस डै, पवन को पूत रजपूत रुरु ॥ ३ ॥

धनाक्षरी

भानुसौं पढःन अनुमान गये भानुमन, अनुमानि सिंसु डेलि डियो डेर डारसो ।

पाछिले पगनि गम गगन मगन मन, डम को न ड्रम कपि बालक बिडार सो ॥

कौतुक बिलोकि लोकपाल उरिडर विधि, लोचननि यकार्यौधी चितनि भभार सो ।

बल डैधो बीर रस धीरज डै, साडस डै, तुलसी सरीर धरे सभनि सार सो ॥ ४ ॥

भारत में पारथ डे रथ डेथू कपिराज, गाजयो सुनि कुरुराज दल डल बल भो ।

कड्यो द्रोन भीषम समीर सुत मडाबीर, बीर-रस-भारि-निधि जाको बल जल भो ॥

બાનર સુભાથ બાલ કેલિ ભૂમિ ભાનુ લાગિ, ફલંગ ફલંગ હૂતે ઘાટિ નભ તલ ભો ।
 નાઈ-નાઈ-માથ જોરિ-જોરિ હાથ જોધા જો હૈ, હનુમાન દેખે જગજીવન કો ફલ ભો ॥૫॥
 ગો-પદ પયોધિ કરિ, હોલિકા જ્યો લાઈ લંક, નિપટ નિ:સંક પર પુર ગલ બલ ભો ।
 દ્રોન સો પહાર લિયો ખ્યાલ હી ઉખારિ કર, કંદુક જ્યો કપિ ખેલ બેલ કેસો ફલ ભો ॥
 સંકટ સમાજ અસમંજસ ભો રામ રાજ, કાજ જુગ પૂગાનિ કો કરતલ પલ ભો ।
 સાહસી સમત્ય તુલસી કો નાઈ જા કી બાહ, લોક પાલ પાલન કો ફિર ચિર થલ ભો ॥૬॥
 કમઠ કી પીઠિ જાકે ગોડનિ કી ગાડઃઃઐ માનો, નાપ કે ભાજન ભરિ જલ નિધિ જલ ભો ।
 જાતુધાન દાવન પરાવન કો દુર્ગ ભયો, મહા મીન બાસ તિમિ તોમનિ કો થલ ભો ॥
 કુમ્ભકરન રાવન પચોદ નાદ ઈધન કો, તુલસી પ્રતાપ જાકો પ્રબલ અનલ ભો ।
 ભીષમ કહત મેરે અનુમાન હનુમાન, સારિખો ત્રિકાલ ન ત્રિલોક મહાબલ ભો ॥૭॥
 દૂત રામ રાય કો સપૂત પૂત પૌનકો તૂ, અંજની કો નન્દન પ્રતાપ ભૂરિ ભાનુ સો ।
 સીય-સોય-સમન, દુરિત દોષ દમન, સરન આયે અવન લખન પ્રિય પ્રાણ સો ॥
 દસમુખ દુસહ દરિદ્ર દરિબે કો ભયો, પ્રકટ તિલોક ઓક તુલસી નિધાન સો ।
 જ્ઞાન ગુનવાન બલવાન સેવા સાવધાન, સાહેબ સુજાન ઉર આનુ હનુમાન સો ॥૮॥
 દવન દુવન દલ ભુવન બિદિત બલ, બેદ જસ ગાવત બિબુધ બંદી છોર કો ।
 પાપ તાપ તિમિર તુહિન નિઘટન પટુ, સેવક સરોરુહ સુખદ ભાનુ ભોર કો ॥
 લોક પરલોક તેં બિસોક સપને ન સોક, તુલસી કે હિયે હૈ ભરોસો એક ઓર કો ।
 રામ કો દુલારો દાસ બામદેવ કો નિવાસ । નામ કલિ કામતરુ કેસરી કિસોર કો ॥૯॥
 મહાબલ સીમ મહા ભીમ મહાબાન ઇત, મહાબીર બિદિત બરાયો રઘુબીર કો ।
 કુલિસ કહોર તનુ જોર પરૈ રોર રન, કરુના કલિત મન ધારમિક ધીર કો ॥
 દુર્જન કો કાલસો કરાલ પાલ સજ્જન કો, સુમિરે હરન હાર તુલસી કી પીર કો ।
 સીય-સુખ-દાયક દુલારો રઘુનાયક કો, સેવક સહાયક હૈ સાહસી સમીર કો ॥૧૦॥
 રચિબે કો બિધિ જૈસે, પાલિબે કો હરિ હર, મીચ મારિબે કો, જ્યાઈબે કો સુધાપાન ભો ।
 ધરિબે કો ધરનિ, તરનિ તમ દલિબે કો, સોખિબે ફુસાનુ પોષિબે કો હિમ ભાનુ ભો ॥
 ખલ દુ:ખ દોષિબે કો, જન પરિતોષિબે કો, માંગિબો મલીનતા કો મોદક દુદાન ભો ।
 આરત કી આરતિ નિવારિબે કો તિહૂં પુર, તુલસી કો સાહેબ હઠીલો હનુમાન ભો ॥૧૧॥

सेवक સ્થોકાઈ જાનિ જાનકીસ માને કાનિ, સાનુકૂલ સૂલપાનિ નવે નાથ નાંક કો ।
દેવી દેવ દાનવ દયાવને હૈ જોરેં હાથ, બાપુરે બરાક કહા ઔર રાજા રાંક કો ॥

જાગત સોવત બૈઠે બાગત બિનોદ મોદ, તાકે જો અનર્થ સો સમર્થ એક આંક કો ।
સબ દિન રુરો પરૈ પૂરો જહાં તહાં તાહિ, જાકે હૈ ભરોસો હિયે હનુમાન હાંક કો ॥ ૧૨ ॥

સાનુગ સગૌરિ સાનુકૂલ સૂલપાનિ તાહિ, લોકપાલ સકલ લખન રામ જાનકી ।
લોક પરલોક કો બિસોક સો તિલોક તાહિ, તુલસી તમાઈ કહા કાહૂ બીર આનકી ॥

કેસરી કિસોર બન્દીછોર કે નેવાજે સબ, કીરતિ બિમલ કપિ કરુનાનિધાન કી ।
બાલક જયોં પાલિ હૈં કૃપાલુ મુનિ સિદ્ધતા કો, જાકે હિયે હુલસતિ હાંક હનુમાન કી ॥ ૧૩ ॥

કરુનાનિધાન બલબુદ્ધિ કે નિધાન હૌ, મહિમા નિધાન ગુનજ્ઞાન કે નિધાન હૌ ।
બામ દેવ રુપ ભૂપ રામ કે સનેહી, નામ, લેત દેત અર્થ ધર્મ કામ નિરબાન હૌ ॥

આપને પ્રભાવ સીતારામ કે સુભાવ સીલ, લોક બેદ બિધિ કે બિદૂષ હનુમાન હૌ ।
મન કી બચન કી કરમ કી તિહૂં પ્રકાર, તુલસી તિહારો તુમ સાહેબ સુજાન હૌ ॥ ૧૪ ॥

મન કો અગમ તન સુગમ કિયે કપીસ, કાજ મહારાજ કે સમાજ સાજ સાજે હૈં ।
દેવબંદી છોર સ્નરોર કેસરી કિસોર, જુગ જુગ જગ તેરે બિરદ બિરાજે હૈં ।
બીર બરજોર ઘટિ જોર તુલસી કી ઓર, સુનિ સકુચાને સાધુ ખલ ગન ગાજે હૈં ।
બિગરી સંવાર અંજની કુમાર કીજે મોહિં, જૈસે હોત આયે હનુમાન કે નિવાજે હૈં ॥ ૧૫ ॥

સવૈયા

જાન સિરોમનિ હો હનુમાન સદા જન કે મન બાસ તિહારો ।
ઢાંઆરો બિગારો મૈં કાકો કહા કેહિ કારન ખીઝત હૌં તો તિહારો ॥

સાહેબ સેવક નાતે તો હાતો કિયો સો તહાં તુલસી કો ન ચારો ।
દોષ સુનાયે તૈં આગેહૂં કો હોશિયાર હૈં હોં મન તો હિય હારો ॥ ૧૬ ॥

તેરે થપૈ ઉથપૈ ન મહેસ, થપૈ થિર કો કપિ જે ઉર ઘાલે ।
તેરે નિબાજે ગરીબ નિબાજ બિરાજત બૈરિન કે ઉર સાલે ॥

સંકટ સોચ સબૈ તુલસી લિયે નામ ફટૈ મકરી કે સે જાલે ।
બૂઢ ભયે બલિ મેરિહિં બાર, કિ હારિ પરે બહુતૈ નત પાલે ॥ ૧૭ ॥

સિંધુ તરે બડ઼એ બીર દલે ખલ, જારે હૈં લંક સે બંક મવાસે ।
તૈં રનિ કેહરિ કેહરિ કે બિદલે અરિ કુજર છૈલ છવાસે ॥

तोसो समत्थ सुसाडेब सेठ सडै तुलसी दुभ दौष दवा से ।
भानरबाज ! बढःमे भल भेयर, लीजत क्यो न लपेटि लवासे ॥ १८ ॥

अख विमर्दन कानन भानि दसानन आनन भा न निछारो ।
भारिदनाद अकंपन कुंभकरन से कुञ्जर डेडरि वारो ॥

राम प्रताप डुतासन, कख, विपख, समीर समीर दुवारो ।
पाप ते साप ते ताप तिडूँ ते सदा तुलसी कड सो रभवारो ॥ १९ ॥

धनाक्षरी

जानत जडान डनुमान को निवाज्यो जन, मन अनुमानि बलि बोल न भिसारिये ।
सेवा जोग तुलसी कबडूँ कडा यूक परी, साडेब सुभाव कपि साडिबी संभारिये ॥

अपराधी जानि कीजै सासति सडस भान्ति, मोदक भरै जो ताडि माडुर न मारिये ।
साडसी समीर डे दुवारे रघुबीर जू डे, बाँड पीर मडाबीर बेगि डी निवारिये ॥ २० ॥

बालक बिलोडि, बलि भारें ते आपनो कियो, दीनबन्धु दया कीन्डी निरुपाधि न्यारिये ।
रावरो भरोसो तुलसी डे, रावरोठ बल, आस रावरीयै दास रावरो विचारिये ॥

बःओ बिकराल कलि काको न बिडाल कियो, माथे पगु बलि को निछारि सो निभारिये ।
डेसरी किसोर रनरोर बरजोर बीर, बाँड पीर राडु मातु ज्यो पछारि मारिये ॥ २१ ॥

उथपे थपनथिर थपे उथपनछार, डेसरी कुमार बल आपनो संभारिये ।
राम डे गुलामनि को काम तरु रामदूत, मोसे दीन दूभरे को तडिया तिछारिये ॥

साडेब समर्थ तो सो तुलसी डे माथे पर, सोळि अपराध बिनु बीर, बाँधि मारिये ।
पोभरी भिसाल बाँडु, बलि, भारियर पीर, मकरी ज्यो पकरि डे बदन बिदारिये ॥ २२ ॥

राम को सनेड, राम साडस लभन सिय, राम की भगति, सोथ संकट निवारिये ।
मुद मरकट रोग भारिनिधि डेरि डारे, जूव जामवंत को भरोसो तेरो भारिये ॥

कूदिये कृपाल तुलसी सुप्रेम पबभयते, सुथल सुबेल भालू बैठि डै विचारिये ।
मडाबीर बाँकुरे बराकी बाँड पीर क्यो न, लंकिनी ज्यो लात घात डी मरोरि मारिये ॥ २३ ॥

लोक परलोकडूँ तिलोक न विलोडियत, तोसे समरथ यष यारिडूँ निछारिये ।
कर्म, काल, लोकपाल, अग जग जूवजाल, नाथ डाय सब निज मडिमा बिचारिये ॥

भास दास रावरो, निवास तेरो तासु डर, तुलसी सो, देव दुभी देभिअत भारिये ।
भात तरुभूल बाँडूसूल कपिकखु बेलि, उपजु सडेलि कपि डेलि डी उभारिये ॥ २४ ॥

કરમ કરાલ કંસ ભૂમિપાલ કે ભરોસો, બકી બક ભગિની કાહૂ તે કહા ડરૈગી ।
 બડ઼ંઈ બિકરાલ બાલ ઘાતિની ન જાત કહિ, બાહૂ બલ બાલક છબીલે છોટે છરૈગી ॥
 આઈ હૈ બનાઈ બેષ આપ હી બિચારિ દેખ, પાપ જાય સબ કો ગુની કે પાલે પરૈગી ।
 પૂતના પિસાચિની જ્યૌં કપિ કાન્હ તુલસી કી, બાહૂ પીર મહાબીર તેરે મારે મરૈગી ॥ ૨૫ ॥
 ભાલ કી કિ કાલ કી કિ રોષ કી ત્રિદોષ કી હૈ, બેદન બિષમ પાપ તાપ છલ છાહ કી ।
 કરમન કૂટ કી કિ જન્ન મન્ન બૂટ કી, પરાહિ જાહિ પાપિની મલીન મન માહ કી ॥
 પૈહહિ સજાય, નત કહત બજાય તોહિ, બાબરી ન હોહિ બાનિ જાનિ કપિ નાહ કી ।
 આન હનુમાન કી દુહાઈ બલવાન કી, સપથ મહાબીર કી જો રહૈ પીર બાહ કી ॥ ૨૬ ॥
 સિહિકા સંહારિ બલ સુરસા સુધારિ છલ, લંકિની પછારિ મારિ બાટિકા ઉજારી હૈ ।
 લંક પરજારિ મકરી બિદારિ બાર બાર, જાતુધાન ધારિ ધૂરિ ધાની કરિ ડારી હૈ ॥
 તોરિ જમકાતરિ મંદોદરી કહોરિ આની, રાવન કી રાની મેઘનાદ મહતારી હૈ ।
 બીર બાહૂ પીર કી નિપટ રાખી મહાબીર, કૌન કે સકોચ તુલસી કે સોચ ભારી હૈ ॥ ૨૭ ॥
 તેરો બાલિ કેલિ બીર સુનિ સહમત ધીર, ભૂલત સરીર સુધિ સક રવિ રાહુ કી ।
 તેરી બાહૂ બસત બિસોક લોક પાલ સબ, તેરો નામ લેત રહૈ આરતિ ન કાહુ કી ॥
 સામ દામ બેદ વિધિ બેદહૂ લબેદ સિધિ, હાય કપિનાથ હી કે ચોટી ચોર સાહુ કી ।
 આલસ અનખ પરિહાસ કે સિખાવન હૈ, એતે દિન રહી પીર તુલસી કે બાહુ કી ॥ ૨૮ ॥
 ટૂકનિ કો ઘર ઘર ડોલત કંગાલ બોલિ, બાલ જ્યૌં કૃપાલ નત પાલ પાલિ પોસો હૈ ।
 કીન્હી હૈ સંભાર સાર અંજની કુમાર બીર, આપનો બિચારિ હૈ ન મેરેહૂ ભરોસો હૈ ॥
 ઇતનો પરેખો સબ ભાન્તિ સમરથ આજુ, કપિરાજ સાંચી કહૌં કો તિલોક તોસો હૈ ।
 સાસતિ સહત દાસ કીજે પેખિ પરિહાસ, ચીરી કો મરન ખેલ બાલકનિ કોસો હૈ ॥ ૨૯ ॥
 આપને હી પાપ તેં ત્રિપાત તેં કિ સાપ તેં, બઢ઼ંઈ હૈ બાહૂ બેદન કહી ન સહિ જાતિ હૈ ।
 ઔષધ અનેક જન્ન મન્ન ટોટકાદિ કિયે, બાદિ ભયે દેવતા મનાયે અધીકાતિ હૈ ॥
 કરતાર, ભરતાર, હરતાર, કર્મ કાલ, કો હૈ જગજાલ જો ન માનત ઇતાતિ હૈ ।
 ચેરો તેરો તુલસી તૂ મેરો કહ્યો રામ દૂત, ઢીલ તેરી બીર મોહિ પીર તેં પિરાતિ હૈ ॥ ૩૦ ॥
 દૂત રામ રાય કો, સપૂત પૂત વાય કો, સમત્વ હાથ પાય કો સહાય અસહાય કો ।
 બાંકી બિરદાવલી બિદિત બેદ ગાઇયત, રાવન સો ભટ ભયો મુઠિકા કે ધાય કો ॥
 એતે બડે સાહેબ સમર્થ કો નિવાજો આજ, સીદત સુસેવક બચન મન કાય કો ।

थोरी बाँल पीर की बडःँह गलानि तुलसी को, कौन पाप कोप, लोप प्रकट प्रभाय को ॥ ३१ ॥

देवी देव दनुज मनुज मुनि सिद्ध नाग, छोटे बडःँअे ज़ुव जेते येतन अयेत हैं ।

पूतना पिसाची जातुधानी जातुधान बाग, राम दूत की रजाई माथे मानि लेत हैं ॥

घोर जन्म मन्त्र कूट कपट कुरोग जोग, अनुमान आन सुनि छाडःँत निकेत हैं ।

कोध कीजे कर्म को प्रबोध कीजे तुलसी को, सोध कीजे तिनको जो दोष दुष्प देत हैं ॥ ३२ ॥

तेरे बल बानर जिताये रन रावन सौं, तेरे धाले जातुधान लये धर धर के ।

तेरे बल राम राज डिये सब सुर काज, सकल समाज साज साजे रघुबर के ॥

तेरो गुनगान सुनि गीरबान पुलकत, सजल बिलोचन बिरंछि हरिहर के ।

तुलसी के माथे पर डाय डेरो कीस नाथ, देभिये न दास दुष्मी तोसो कनिगर के ॥ ३३ ॥

पालो तेरे टूक को परेडू यूक मूडिये न, कूर कौडःँह दूको लौं आपनी ओर डेरिये ।

भोरानाथ भोरे डी सरौष डोत थोरे दोष, पोषि तोषि थापि आपनो न अव डेरिये ॥

अँभु तू लौं अँभु यूर, अँभु तू लौं डिँभ सो न, बूळिये बिलंब अवलंब मेरे तेरिये ।

बालक बिकल जानि पाछि प्रेम पछियानि, तुलसी की बाँल पर लामी लूम डेरिये ॥ ३४ ॥

घेरि लियो रोगनि, कुजोगनि, कुलोगनि ज्यौं, बासर जलद धन घटा घुडि धाई है ।

बरसत बारि पीर जारिये जवासे जस, रोष बिनु दोष धूम मूल मलिनाई है ॥

करुनानिधान अनुमान मडा बलवान, डेरि डँसि डँडि डूँडि डूँडि ते डडःँआई है ।

भाये डुतो तुलसी कुरोग राडःँ राडसनि, डेसरी डिसोर रामे बीर बरिआई है ॥ ३५ ॥

सवैया

राम गुलाम तु डी अनुमान गोसाँई सुसाँई सदा अनुकूलो ।

पाल्यो डौं बाल ज्यौं आपर दू पितु मातु सौं मंगल मोद समूलो ॥

बाँल की बेदन बाँल पगार पुकारत आरत आनँद भूलो ।

श्री रघुबीर निवारिये पीर रडौं दरबार परो लटि लूलो ॥ ३६ ॥

धनाक्षरी

काल की करालता करम कठिनाई कीधौ, पाप के प्रभाव की सुभाय बाय आवरे ।

बेदन कुभाँति सो सडी न जाति राति दिन, सोई बाँल गडी जो गडी समीर डाबरे ॥

लायो तरु तुलसी तिहारो सो निहारि बारि, सींथिये मलीन भो तयो है तितुँ तावरे ।

भूतनि की आपनी पराये की कृपा निधान, जानियत सबडी की रीति राम रावरे ॥ ३७ ॥

पाँच पीर पेट पीर बाँड पीर मुंड पीर, जर जर सकल पीर मई है ।
 देव भूत पितर करम भल काल त्रुड, मोडि पर दवरि दमानक सी दई है ॥
 छौं तो बिनु मोल के बिकानो बलि बारे छीतें, ओट राम नाम की ललाट लिप्पि लई है ।
 कुँभज के किंकर बिकल बूढःअे गोभुरनि, डाय राम राय औसी डाल कडूँ भई है ॥ ३८ ॥
 बालुक सुबाहु नीय वीयर मरीय मिलि, मुँड पीर केतुजा कुरोग जातुधान है ।
 राम नाम जप जाग डियो यडो सानुराग, काल कैसे दूत भूत कडा मेरे मान है ॥
 सुमिरे सडाय राम लभन आपर दौडि, जिनके समूल साके जागत जडान है ।
 तुलसी सँभारि ताडका सँडारि भारि भट, भेधे बरगद से बनाई भानवान है ॥ ३९ ॥
 बालपने सूधे मन राम सनमुभ भयो, राम नाम लेत माँगि भात टूक टाक छौं ।
 परयो लोक रीति में पुनीत प्रीति राम राय, मोड बस बैठो तोरि तरडि तराक छौं ॥
 भोटे भोटे आयरन आयरत अपनायो, अंजनी कुमार सोधयो रामपानि पाक छौं ।
 तुलसी गुसाँई भयो भौंडे दिन भूल गयो, ताको हल पावत निदान परिपाक छौं ॥ ४० ॥
 असन बसन लीन बिषम बिषाद लीन, देप्पि दीन दूबरो करै न डाय डाय को ।
 तुलसी अनाथ सो सनाथ रघुनाथ डियो, दियो हल सील सिंधु आपने सुभाय को ॥
 नीय यहि वीय पति पाई भरु डार्गो, बिडाई प्रभु भजन बयन मन काय को ।
 ता तें तनु पेषियत घोर बरतोर मिस, दूटि दूटि निकसत लोन राम राय को ॥ ४१ ॥
 ज्योओ जग जानकीजुवन को कडाई जन, मरिबे को बारानसी भारि सुरसरि को ।
 तुलसी के दोहूँ डाय मोदक हँ औसे ठाँडि, जाके जिये मुये सोय करिहँ न लरि को ॥
 मोको जूँटो साँयो लोग राम कौ कडत सब, मेरे मन मान है न डर को न डरि को ।
 भारी पीर दुसड सरिरे तें बिडाल डोत, सोडि रघुबीर बिनु सकै दूर करि को ॥ ४२ ॥
 सीतापति साडेब सडाय अनुमान नित, छित उपदेश को मडेस मानो गुरु डै ।
 मानस बयन काय सरन तिडारे पाँय, तुम्हरे भरोसे सुर मैं न जाने सुर डै ॥
 ब्याधि भूत जनिउत उपाधि काहु भल की, समाधि की जै तुलसी को जानि जन कुर डै ।
 कपिनाथ रघुनाथ भोलानाथ भूतनाथ, रोग सिंधु ड्योँ न डारियत गाय भुर डै ॥ ४३ ॥
 कडो अनुमान सौं सुजान राम राय सौं, इपानिधान संकर सौं सावधान सुनिये ।
 डरष विषाद राग रोष गुन दोष मई, बिरथी बिरथी सब देभियत दूनिये ॥
 माया ज्युव काल के करम के सुभाय के, करैया राम बेद कडें साँथी मन गुनिये ।

तुम्ह तें कडा न डोय डा डा सो बुजैये मोछिं, डीं डूँ रडों मौनडी वयो सो जानि लुनिये ॥ ४४ ॥

॥ इति श्रीमद्गोस्वामीतुलसीदासकृत अनुमानबालुङ्क ॥

Encoded and proofread by Ankur Nagpal ankurnagpal108 at gmail dot com

——
.. Vairagya Sandipani by Gosvami Tulasidas ..

Searchable pdf was typeset using XeTeXgenerateactualtext feature of Xe_{La}TeX 0.99996

on August 20, 2017

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

